A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. december 21.*

„Előzetes döntéshozatal — Közösségi Vámkódex — 2913/92/EGK rendelet — 96. cikk — Külső árutovábbítási eljárás — A »fuvarozó« fogalma — Az áru rendeltetési vámhivatalnál történő bemutatásának elmaradása — Felelősség — Az árut a rendeltetési vámhivatal parkolójában a főfuvarozónak átadó, majd ezt az árut a következő útszakasz alkalmával újból átvevő alfuvarozó”

A C-547/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Kúria (Magyarország) a Bírósághoz 2015. október 20-án érkezett, 2015. szeptember 29-i határozatával terjesztett elő az előtte

az Interservice d. o.o. Koper

és

Horváth Sándor között folyamatban lévő eljárásban,

Saisir du texte ici

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz (előadó) tanácselnök, Juhász E., C. Vajda, K. Jürimäe és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– Horváth Sándor képviseletében Ocsák J. ügyvéd,

– a magyar kormány képviseletében Koós G. és Fehér M. Z., meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Grønfeldt és Sipos A., meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. július 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: magyar.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2005. L 117., 13. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 96. cikke (2) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 Ezt a kérelmet az Interservice d. o.o. Koper és Horváth Sándor között azon vám megtérítése tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelyet az Interservice „főkötelezetti” minőségében fizetett a szlovén vámhatóságoknak a Horváth Sándor mint alfuvarozó által a közösségi külső árutovábbítási eljárás keretében fuvarozott áru vámfelügyelet alóli elvonása miatt.

Jogi háttér

3 A Vámkódex 4. cikkének 21. pontja a következőképpen határozza meg a „vámeljárás jogosultjának” fogalmát: „az a személy, akinek nevében a vámáru-nyilatkozatot tették, vagy akire az előbb említett személy jogai és kötelezettségei a vámeljárás tekintetében átszálltak”.

4 A Vámkódex 37. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A Közösség vámterületére behozott áru a beléptetése időpontjától kezdve vámfelügyelet alatt áll. Az áru a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően vámellenőrzés alá vonható.

(2) Az áru adott esetben addig marad az említett vámfelügyelet alatt, amíg erre vámjogi helyzetének meghatározásához szükség van; nem közösségi áru esetében pedig, a 82. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül addig, amíg a vámjogi helyzete meg nem változik, vámszabad területre vagy vámszabad raktárba kerül, vagy a 182. cikknek megfelelően újraexportálják vagy megsemmisítik.”

5 A Vámkódex 92. cikke így rendelkezik:

„(1) A külső árutovábbítási eljárás befejeződik, és az eljárás jogosultja teljesíti kötelezettségét, ha az eljárás alá vont árut és a szükséges okmányokat a rendeltetési vámhivatalnál a szóban forgó eljárásra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően bemutatják.

(2) A vámhatóságok akkor zárják le az eljárást, ha meg tudják állapítani – az indító hivatal rendelkezésére álló adatokat összehasonlítva a rendeltetési vámhivatalnál rendelkezésére álló adatokkal –, hogy az eljárás szabályszerűen befejeződött.”

6 A Vámkódex 96. cikke értelmében:

„(1) A főkötelezett a közösségi külső árutovábbítási eljárás jogosultja, akinek:

a) az előírt határidőn belül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések megfelelő betartásával sértetlenül be kell mutatnia az árut a rendeltetési vámhivatalnál;

b) be kell tartania a közösségi árutovábbítási eljárásra vonatkozó rendelkezéseket.

(2) A főkötelezett (1) bekezdésben rögzített kötelezettségeitől függetlenül, az áru fuvarozója vagy címzettje, aki abban a tudatban veszi át az árukat, hogy azokat közösségi árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felelős azért, hogy az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések megfelelő betartásával, a rendeltetési vámhivatalnál bemutassák.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

7 A Friedler Spedition GmbH megbízta az IGAZ Trans Kft.-t a Kínából származó, a szlovéniai Koper kikötőjébe érkezett áru fuvarozásával.

8 Az IGAZ Trans megbízta egyrészt az Interservice-t, az alapeljárás felperesét a vámalakiságok teljesítésével. Másrészt megbízta Horváth Sándort, az alapeljárás alperesét a szóban forgó árunak Koperből Bécsbe (Ausztria), majd a vámalakiságok teljesítését követően Rómába (Olaszország) történő szállításával.

9 Az Interservice 2008. december 11-én a T rövidítéssel megjelölt tranzitnyilatkozatnak a koperi vámhivatalhoz elektronikus úton történő elküldésével közösségi külső árutovábbítási eljárást kezdeményezett. Egyébiránt az Interservice kiállította és elküldte Horváth Sándornak az ahhoz szükséges meghatalmazást, hogy a vámhatóságok a rendelkezésére bocsássák a szóban forgó árut, valamint a CMR-fuvarlevelet (az 1978. július 5-én Genfben aláírt jegyzőkönyvvel módosított, a Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló, 1956. május 19-én Genfben aláírt egyezmény alapján kiállított feladólevél).

10 A közösségi külső árutovábbítási eljárás lezárása érdekében a szóban forgó árut legkésőbb 2008. december 18-ig kellett volna bemutatni Bécsben, Ausztriában, a rendeltetési vámhivatalnál.

11 Miután Horváth Sándor a szóban forgó árut a koperi vámhivatalban átvette, azt a CMR-fuvarlevélen feltüntetett bécsi vámhivatal parkolójába szállította, és 2008. december 12-től 2008. december 17-ig az árut tartalmazó konténerrel együtt ebben a városban maradt. A vámalakiságok teljesítéséhez szükséges árutovábbítási okmányt itt adta át az IGAZ Trans képviselőjének. Az IGAZ Trans állítása szerint e képviselő ezt követően ezeket az okmányokat a vámalakiságok teljesítése céljából átadta a Friedler Speditionnak. Horváth Sándor 2008. december 17-én az említett konténert hátrahagyva visszatért Magyarországra.

12 Miután Horváth Sándor 2008. december 18-án visszautazott Bécsbe, a szóban forgó árut az IGAZ Trans képviselőjétől átvett új fuvarlevéllel továbbfuvarozta, és Olaszországban a végső címzettnek átadta.

13 A szóban forgó árut nem mutatták be a bécsi rendeltetési vámhivatalnál.

14 A szlovén vámhatóságok megállapították, hogy a Friedler Spedition és az IGAZ Trans hamis okmányokat küldött számára a külső árutovábbítási eljárás lezárásának igazolására. A szlovén vámhatóságok, mivel álláspontjuk szerint a szóban forgó árut a vámfelügyelet alól elvonták, az Interservice-t mint főkötelezettet vám, hozzáadottérték-adó (héa) és késedelmi kamatok címén 11 196,49 euró megfizetésére kötelezték, amelyet ez a társaság 2009. október 16-án megfizetett.

15 Az Interservice szerződésen kívüli felelősség címén az őt ért kár megtérítése céljából keresetet indított Horváth Sándorral szemben annak érdekében, hogy az utóbbit kötelezzék 11 196,49 euró, annak kamatai és járulékos költségei megfizetésére, azt állítva, hogy a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdése alapján a fuvarozó a főkötelezettel együtt még akkor is felelős az áru bemutatásáért, ha konkrétan csak alfuvarozóként jár el.

16 Mivel az elsőfokú és a fellebbviteli bíróságok az említett keresetet elutasították – többek között azzal az indokkal, hogy a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdése az alfuvarozóra nem alkalmazható – az Interservice felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához (Magyarország).

17 E bíróság kifejti, hogy az alapjogvita megoldása attól a kérdéstől függ, hogy Horváth Sándor jogellenes és felróható magatartása-e az oka a Vámkódex 203. cikke alapján az Interservice-t mint főkötelezettet terhelő vámtartozásnak. A Kúria kifejti továbbá, hogy Horváth Sándor abban a tudatban vette át a

szóban forgó árut, hogy azt közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vonták, mindazonáltal az árunak Bécsbe, majd végül Rómába történő továbbfuvarozása előtt nem győződött meg arról, hogy az IGAZ Trans vagy a Friedler Spedition a rendeltetési vámhivatalnál azokat valóban bemutatta-e. A kérdést előterjesztő bíróság ehhez hozzáteszi, hogy az érdemi eljárásban arra vonatkozóan sem merült fel adat, hogy az alperesnek tudomása lett volna ezen áru vámfelügyelet alóli elvonásáról.

18 E körülmények között a Kúria felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 96. cikkének (2) bekezdését, hogy az áru fuvarozójának minősül nemcsak az a személy, aki az áru fuvarozására az eladóval fuvarozási szerződést kötött (szerződéses vagy főfuvarozó), hanem az a személy is, aki a szerződéses vagy főfuvarozóval kötött további fuvarozási szerződés alapján a fuvarozást részben vagy egészben lebonyolítja (alfuvarozó)?

2) Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén, úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 96. cikkének (2) bekezdését, hogy az olyan esetben, mint ami a jelen ügyben szerepel, olyan kötelezettséget ró az alfuvarozóra, aminek értelmében az alfuvarozó az áru továbbfuvarozását megelőzően köteles hitelt érdemlően meggyőződni arról, hogy a főfuvarozó az árut a rendeltetési vámhivatalnál valóban előírásszerűen bemutatta?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

19 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az árunak a rendeltetési vámhivatalnál történő sértetlen bemutatására köteles „fuvarozó” fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy az az alfuvarozót is beleértve minden olyan személyt magában foglal, aki a közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vont áru tényleges szállítását lebonyolítja.

20 Mivel a Vámkódex nem tartalmazza a „fuvarozó” szó meghatározását, az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ezen uniós jogi fogalom hatályát mind a megfogalmazására, mind az összefüggéseire és céljaira tekintettel kell meghatározni (lásd ebben az értelemben: 2015. április 16-i Angerer-ítélet, C-477/13, EU:C:2015:239, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 A Vámkódex 96. cikke (2) bekezdésének szövegét illetően meg kell jegyezni, hogy két feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy e rendelkezés értelmében valamely „fuvarozót” terhelje az árunak a rendeltetési vámhivatalnál való sértetlen bemutatására vonatkozó kötelezettség. Egyrészt az áru átvételéről van szó, amely ezen áru fizikai átvételét és tényleges birtoklását feltételezi, másrészt az átvételkor annak a ténynek az ismeretét, hogy az árut közösségi árutovábbítási eljárás alá vonták.

22 Az említett rendelkezés kontextusát és célját illetően rá kell mutatni arra, hogy ez a rendelkezés a fuvarozó és a Vámkódex 96. cikkének (1) bekezdésében meghatározott főkötelezett párhuzamos felelősségét hozza létre. Mindamellett a fuvarozó és a főkötelezett felelőssége – amint arra a főtanácsnok az indítványának 47–49. pontjában rámutatott – mind az alapját, mind a terjedelmét illetően különbözik.

23 A főkötelezett felelőssége ugyanis azon alapul, hogy ő az árutovábbítási eljárás „jogosultja”, amely jogosult a Vámkódex 4. cikke 21. pontjának meghatározása szerint az a személy, akinek nevében a vámáru-nyilatkozatot tették, vagy akire az előbb említett személy jogai és kötelezettségei a vámeljárás

tekintetében átszálltak. Az árutovábbítási eljárás „jogosultjaként” a főkötelezett a Vámkódex 96. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a közösségi árutovábbítási eljárásra vonatkozó valamennyi rendelkezés betartásáért felelős.

24 Ezzel szemben a fuvarozónak a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdésében előírt felelőssége azon alapul, hogy az árut ténylegesen birtokolja, másrészt azon, hogy tudomása szerint az árut közösségi árutovábbítási eljárás alá vonták. Ez a rendelkezés a fuvarozót – aki az árut abban a tudatban veszi át, hogy azt ilyen eljárás alá vonták – mint tényleges birtokost arra kötelezi, hogy ezt az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések megfelelő betartásával a rendeltetési vámhivatalnál bemutassa.

25 Ebben a tekintetben nincs jelentősége annak, hogy az árut ténylegesen birtokló személy azt a főfuvarozóval kötött alvállalkozói szerződés alapján fuvarozza. Bármely más értelmezés lehetővé tenné, hogy valamely személy az említett rendelkezésből eredő felelőssége alól mentesülhessen, azzal az indokkal, hogy alvállalkozói szerződés alapján jár el, jóllehet a szóban forgó áru ténylegesen a birtokában van, és tudatában van annak, hogy azt árutovábbítási eljárás alá vonták.

26 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az árunak a rendeltetési vámhivatalnál történő sértetlen bemutatására köteles „fuvarozó” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az az alfuvarozót is beleértve minden olyan személyt magában foglal, aki a közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vont áru tényleges szállítását lebonyolítja, és aki ezt az árut abban a tudatban vette át, hogy azt ezen eljárás alá vonták.

A második kérdésről

27 A második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló alfuvarozó, aki egyrészt a rendeltetési vámhivatal parkolójában a főfuvarozónak az árut az árutovábbítási okmánnyal együtt átadta, másrészt a következő útszakasz alkalmával ezt az árut újból átvette, köteles-e meggyőződni arról, hogy a rendeltetési vámhivatalnál ezt az árut bemutatták-e, és e bemutatás elmaradásáért felelőssé tehető-e.

28 Ebben a tekintetben meg kell állapítani, hogy a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdése alapján az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló alfuvarozó csak abban az esetben tehető felelőssé az áru rendeltetési vámhivatalnál történő bemutatásának elmaradásáért, ha e rendelkezés értelmében ez az alfuvarozó – tekintettel ezen áru átvételére és arra, hogy tudomása van közösségi árutovábbítási eljárás alá vonásáról –, köteles biztosítani az áru bemutatását.

29 A jelen esetben, mivel az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az tűnik ki, hogy Horváth Sándor az alapeljárásban szóban forgó árut eredetileg abban a tudatban vette át, hogy azt közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vonták, az első kérdésre adott válaszból az következik, hogy ezt az árut – annak Koperből Bécsbe történő fuvarozása tekintetében – köteles volt a rendeltetési vámhivatalnál bemutatni.

30 Ennélfogva meg kell vizsgálni egyrészt azt, hogy Horváth Sándor mentesült-e e kötelezettség alól azáltal, hogy Bécsben, a rendeltetési vámhivatal parkolójában ezt az árut az árutovábbítási okmánnyal együtt az IGAZ Trans főfuvarozó képviselőjének átadta, másrészt igenlő válasz esetén azt kell megvizsgálni, hogy ezt követően – az áru Bécsből Rómába történő fuvarozása alkalmával – ugyanezen áru újabb átvétele miatt Horváth Sándor újból az említett kötelezettség alanyává vált-e.

31 Ami azt a kérdést illeti, hogy Horváth Sándor mentesült-e az áru rendeltetési vámhivatalnál történő bemutatásának kötelezettsége alól azzal, hogy Bécsben, a rendeltetési vámhivatal parkolójában az alapeljárásban szóban forgó árut az árutovábbítási okmánnyal együtt az IGAZ Trans főfuvarozó képviselőjének átadta, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adott válaszból az következik, hogy a fuvarozónak a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdése szerinti felelőssége az áru tényleges birtoklásán alapul. Következésképpen az a fuvarozó, aki ezt a birtoklást az árunak valamely másik fuvarozó részére való átadásával átengedi, főszabály szerint mentesül az e rendelkezés alapján fennálló kötelezettsége alól, feltéve hogy ennek a másik fuvarozónak tudomása van arról a tényről, hogy ezt az árut közösségi árutovábbítási eljárás alá vonták.

32 Ugyanis, noha az árunak a Vámkódex 37. cikke szerinti vámfelügyelet alá helyezésével ellentétes az, hogy a fuvarozó az őt e kódex 96. cikkének (2) bekezdése alapján terhelő kötelezettség alól az áru bármely más személy részére történő átadásával mentesülhessen, a fuvarozó e felelősség alól mentesülhet oly módon, hogy ezt az árut olyan személynek adja át, aki az említett 96. cikknek megfelelően az árut a rendeltetési vámhivatalnál köteles előírásszerűen bemutatni, így például valamely másik fuvarozónak, aki az árut abban a tudatban veszi át, hogy azt közösségi árutovábbítási eljárás alá vonták.

33 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság megállapításaiból az tűnik ki, hogy Horváth Sándor az alapeljárásban szóban forgó árut a bécsi rendeltetési vámhivatal parkolójáig elszállította. Ezt követően – miután a fuvarozás lebonyolítására vonatkozó árutovábbítási okmányt átadta az IGAZ Trans főfuvarozó képviselőjének – visszatért Magyarországra, hátrahagyva az árut tartalmazó konténert. Az IGAZ Trans állítása szerint a képviselője ezt követően ezt az okmányt a vámalakiságok teljesítése céljából átadta a Friedler Speditionnak. A kérdést előterjesztő bíróság vizsgálatát nem érintve úgy tűnik tehát – amint azt a főtanácsnok az indítványának 52. pontjában megállapította –, hogy Horváth Sándor a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettsége alól mentesült abban az időpontban, amikor ezt az árut, az árutovábbítási okmánnyal együtt átadta az IGAZ Trans főfuvarozó képviselőjének. Ebben a tekintetben nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy ezt követően az IGAZ Trans ezt az okmányt a Friedler Speditionnak átadta.

34 Ha megállapítást nyer, hogy Horváth Sándor a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettsége alól valóban mentesült azáltal, hogy az alapeljárásban szóban forgó árut az árutovábbítási okmánnyal együtt átadta az IGAZ Trans képviselőjének, a korábbi, e rendelkezés szerinti „fuvarozói” minősége semmilyen arra vonatkozó kötelezettséget nem ró rá, hogy ezen átadás után és az áru újbóli átvétele előtt, a római végső címzetthez történő szállítás alkalmával meggyőződjön arról, hogy azokat a bécsi rendeltetési vámhivatalnál szabályszerűen és sértetlenül bemutatták.

35 Mindamellett ebben az esetben a kérdést előterjesztő bíróságnak még azt is meg kell vizsgálnia, hogy Horváth Sándor a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdése alapján újból felelőssé vált-e amiatt, hogy az alapeljárásban szóban forgó árut annak Bécsből Rómába történő szállítása alkalmával átvette.

36 Ugyanis, amint azt a főtanácsnok az indítványának 61. pontjában megállapította, ha az alapeljárásban szóban forgó áru továbbra is közösségi külső árutovábbítási eljárás alatt állt abban az időpontban, amikor Horváth Sándor azt e fuvarozás lebonyolítása céljából újból átvette, és ha erről az utóbbinak tudomása volt, újból megfelelhetett a Vámkódex 96. cikke (2) bekezdése feltételeinek, és ezáltal ismét az e rendelkezésben előírt kötelezettség alanyává vált volna.

37 Az alapügyben, mivel az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az tűnik ki, hogy az alapeljárásban szóban forgó árut nem mutatták be Bécsben a rendeltetési vámhivatalnál, a közösségi külső árutovábbítási eljárás nem fejeződhetett be a Vámkódex 92. cikke rendelkezéseinek megfelelően meghatározott időpontban, és nem lehet kizárni, hogy ez az áru még mindig ezen eljárás alatt állt, amikor azt Horváth Sándor 2008. december 18-án, a római végső címzetthez történő szállítás céljából

újból átvette. Ezenkívül a Bíróság rendelkezésére álló információk alapján nem lehet bizonyossággal meghatározni, hogy Horváth Sándornak adott esetben tudomása volt-e arról, hogy ez az áru továbbra is az árutovábbítási eljárás alatt állt.

38 Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapeljárásban szóban forgó áru továbbra is a közösségi külső árutovábbítási eljárás alatt állt-e abban az időpontban, amikor azt Horváth Sándor újból átvette, és hogy Horváth Sándornak erről tudomása volt-e. Ennek hiányában nem lehet megállapítani, hogy ez az átvétel újból kötelezettséget ró-e az utóbbira arra vonatkozóan, hogy meggyőződjön az áru rendeltetési vámhivatal előtti szabályszerű bemutatásáról.

39 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 96. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló alfuvarozó, aki egyrészt a rendeltetési vámhivatal parkolójában a főfuvarozónak az árut az árutovábbítási okmánnyal együtt átadta, másrészt a következő útszakasz alkalmával ezt az árut újból átvette, csak akkor volt köteles meggyőződni arról, hogy a rendeltetési vámhivatalnál ezt az árut bemutatták-e, és e bemutatás elmaradásáért csak abban az esetben tehető felelőssé, ha az említett áru átvételekor tudta, hogy az árutovábbítási eljárás nem fejeződött be szabályszerűen, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

A költségekről

40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 96. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az árunak a rendeltetési vámhivatalnál történő sértetlen bemutatására köteles „fuvarozó” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az az alfuvarozót is beleértve minden olyan személyt magában foglal, aki a közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vont áru tényleges szállítását lebonyolítja, és aki ezt az árut abban a tudatban vette át, hogy azt ezen eljárás alá vonták.**

2) **A 648/2005 rendelettel módosított, 2913/92 rendelet 96. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló alfuvarozó, aki egyrészt a rendeltetési vámhivatal parkolójában a főfuvarozónak az árut az árutovábbítási okmánnyal együtt átadta, másrészt a következő útszakasz alkalmával ezt az árut újból átvette, csak akkor volt köteles meggyőződni arról, hogy a rendeltetési vámhivatalnál ezt az árut bemutatták-e, és e bemutatás elmaradásáért csak abban az esetben tehető felelőssé, ha az említett áru átvételekor tudta, hogy az árutovábbítási eljárás nem fejeződött be szabályszerűen, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.**

von Danwitz Juhász Vajda

Jürimäe Lycourgos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. december 21-i nyilvános ülésen.

A. Calot Escobar
hivatalvezető

T. von Danwitz
a negyedik tanács elnöke